

روند طراحی اقلیمی با رویکرد معماری پایدار

سیدمهدی مداحی^{۱*}، عسل اعظمی^۲، ماریانارویی^۳، ترانه خلیقی^۴

الهام میرزایی^۵

۱- استادیار معماری، عضو هیات علمی دانشکده معماری و شهرسازی موسسه آموزش عالی خاوران، mahdimadahi@iust.ac.ir

۲- کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، Asal.Azami7@gmail.com

۳- کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، Mariya_naruei@yahoo.com

۴- کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، Tarane.khalighi@yahoo.com

۵- کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، Mhallaji.777@gmail.com

چکیده

حیات منحصر در محیط پایدار و اقلیم مناسب، توسعه و رشد می یابد. استفاده از منابع طبیعی با هدف تأمین نیازهای کنونی بشر و همچنین نسلهای آینده، مسئلهای است که معماران را به توجه و رعایت اصول معماری و توسعه پایدار سوق میدهد. در این پژوهش به بررسی توسعه طراحی اقلیمی و انرژیهای طبیعی بر معماری پایدار پرداخته شده است. بدین منظور در ابتدا به ضرورت توجه به معماری اقلیمی و اصول طراحی اقلیمی در معماری سنتی ایران اشاره خواهد شد. در قسمت دوم مقاله به شناسایی و استفاده از فناوریهای جدید و هوشمند به منظور نیل به تحقق معماری پایدار میپردازیم. هدف اصلی این مقاله تأکید بر طراحی معماری همساز با اقلیم و استفاده از فناوریهای جدید است. معماری همساز با اقلیم همان اصولی است که در معماری سنتی داشتهایم. در آن زمان، مصالح اصلی خشت، گل و آجر بوده؛ حال با توسعه و گسترش روزافزون مصالح و فناوریهای ساخت، چگونه میتوانیم معماری همساز با توسعه پایدار داشته باشیم؟

واژه‌های کلیدی: طراحی اقلیمی، اقلیم، معماری پایدار، طراحی پایدار